

Forfatter: Helgesen, Poul

Titel: Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab

Citation: Helgesen, Poul: "Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab", i Helgesen, Poul: *Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab*, 1932-1948, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-helg06val2-shoot-idm140415584646128/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Skrifter af Paulus Helie 6. Bind / ved Marius Kristensen og Hans Ræder. - 1937 Udgivet af Det Danske Sprog- og Litteraturselskab

Optegnelsesbog

159

[8a] O stercke Gudt i himmelin boor,
Thu pleier een herre at wære,
Oc sider offuer alle engle koor,
Wore synder wille thu nw bære,
5 Mijn øghen lyfter ieg till teg,
Saa saare mwne meg lange,
At thu wilt naadelige ansee meg,
For ieg haffuer synderne mange,
[Blad 8 b og 9 er ubeskrevne]

[10a] Een liiden wiise om jomfru Maria,

10 Heell Maria iomfrw søde,
huadt teg sømmer ære oc priiss:
Then tiidt thu Gudtz søn fødde,
thu est offuer alle rosen riiss
Wij maa teg ther fore kalde,
15 eett blomster offuer thenom alle,
o ædele iomfru wiiss,
O castitatis lilium,
som lucthen giffuer best,
Jeg wedt thet er thijn willie,
20 att wij schule alle fleest,
ij paradiiss besettis,
Ther er gleden mest:
oc ther er gleden best,
Tag bortt then kranckhertz plaffue,
25 wij bede teg alle saare,
Som wij ij werden haffue
mett anger oc grædinde taare,
Wij kiendis at haffue syndett,
saa mange som wij ere,
30 mett thenom som for oss wore,

Optegnelsesbog

Giff oss aff Christi naade
som hwijltis ij tith skiødt,
offuer all naturlig maade
mett aarhijr blodt oc kiødt,
Saa war Gudtz søn wndfanghen
fødder bwnden oc twanghen,
for han wille taale dødt
5

[10b] Rett som en werdsins daare,
bespottett war han her,
Oc ther till pijnter saare
aff thenom som han haffde kier,
Saa dyre mwne han oss kiøbe,
mett lijmer oc huasse swøber,
tenck ther paa leeg oc lerdt
10

Well er then mandt oc qwinne
eija saa mangelundt
huo thet kan rett besinde,
wdaff all hiertens grundt,
Gudt wille oss naaden giffue,
ij himmerige att bliffue,
oc wære ther allen stwndt
15

Nar Gudt will sielin dømme,
alt paa wor dødtzins weij:
Ladt teg thet eij forsømme
mischunde oss wden alt nej:
Gudt wille oss naaden sende,
nar wij schule werden ende,
O mater gracie,
20
25

Optegnelsesbog

161

Eija huadt war thijn glede,
Maria Jomfru skion,
ther Gudt aff høieste sæde,
gaff teg sijn eniste søn,
5 Eija huadt war hans pijn
icke for synderne sijn
men alt for mennischins kion,

O Maria iomfrw fijn,
hør huadt ieg beder teg,
10 Oc thu æst trøsterinde mijn
[11 a] om thu wilt høre meg,
Gudt wille mijn syndt fordriiffue,
nar thu mwnne for meg bede,
alt effter thijn gamle seedt,

15 Nar Gudt er wore synder gram,
teg gierne tha will han høre,
Jesus thijn søn thet himmilsche lam,
mwnne thet saa krafftelige giøre,
Wore synder thenom bar han paa sijn ryg,
20 een patroen er han fordi saa tryg.
wdi Gudt faders ørhe,

Dog thu foragtis aff mange,
som nw bespotte Gudt,
Thet som war spaatt for lange,
25 emodt hans hellige budt,
Thu æst tog himmerigis drotning,
nar thu haffuer født then eniste søn,
som er bode mandt oc Gudt,

11 VI

162

Optegnelsesbog

Wele the seg icke bekiende,
aff all theris hiertens grundt,
oc lade wdaff att skiende,
mett theris spotsche mwndt,
Giff thenom ij werden plage,
att the icke fleer bedrage,
mett løyghen saa mangelwndt

5

[Blad 11 b er ubeskrevet]

[12 a]

Dhe x Guds bud
kortelighen wdsette paa dantske.

Dhet første.

10

Haff ey Gud meer en een
om thu wilt wære wdhen meen
ælsk saa hanum aff hierthens grund
oc holt hans bud ij alle stund
ij huad thu elskir lige met ham
dhet bliffuer dhijn Gud deg til skam.

15

Dhet andhet.

Dhijn Gud scaltu altid fjire og ære
met erlig tale oc hierthens begære
Schal han wære deg blijd oc icke wred
dha wogte deg for løyghen oc meened
dhen som will gerne liwge oc swærie
sijn eghen siell mwne han forhærie.

20

Dhet tredie.

Wiltw tæckis dijn kære Gud
dha holt gerne helligdags bud
som er Guds low at gerne høre
oc inghen synd met foragt at gøre

25